DETECTIE

Hoewel sommige methoden om *Varroa* te detecteren wel nuttig kunnen zijn, is *Tropilaelaps* toch moeilijker te spotten. *Tropilaelaps* is kleiner en lichter van kleur dan *Varroa*, en valt niet gemakkelijk door gaasbodems. De mijten hebben lange poten en kunnen verstrikt blijven in gewassen bijen (zeepwater- of alcoholspoeling), wat leidt tot lagere tellingen. Verschillende detectiemethoden zijn effectief gebleken, waaronder de poedersuikermethode op volwassen bijen, het onderzoeken van ontzegeld broed en de 'Schok'-methode, waarbij open broed stevig op een hard oppervlak wordt geslagen om mijten los te krijgen. Een innovatieve benadering maakt gebruik van ontharingsstrips om cellen snel te openen, zodat *Tropilaelaps*-mijten die de ontzegelde broedcellen verlaten, zichtbaar worden.
Dit proces kan worden gefilmd en vertraagd afgespeeld voor verbeterde nauwkeurigheid, met minimale impact op de kolonie.

CONTROLE

Doordat *Tropilaelaps* slecht overleeft op volwassen bijen, is deze zwakte ideaal om de mijten te bestrijden. Broedonderbreking of -verwijdering, het opsluiten of ringen van de koningin zijn allemaal effectieve beheerstechnieken. Hoewel geregistreerde producten in veel landen waarschijnlijk niet beschikbaar zijn, suggereren vroege onderzoeken dat behandelingen op basis van mierenzuur het meest effectief zijn tegen *Tropilaelaps*. Zoals bij alle behandelingen voor honingbijen, moeten de aanbevelingen op het productetiket strikt worden opgevolgd.

WEES VOORBEREID!

Dank u voor het lezen van deze flyer! We hopen dat deze essentiële informatie biedt die uw bewustzijn en paraatheid vergroot voor de mogelijke komst van *Tropilaelaps*-mijten. De flyer is in meerdere talen vertaald en is beschikbaar op onze downloadpagina (QR-code). Het is belangrijk dat we als gemeenschap waakzaam blijven, dus deel deze flyer alstublieft met uw imkercollega's. Samen kunnen we de verspreiding van deze schadelijke mijten vertragen!

WAT DOEN WANNEER JE *TROPILAELAPS* OPMERKT?

Houd uw bijenvolken in de gaten voor *Tropilaelaps*-mijten. In veel landen zijn *Tropilaelaps*-mijten wettelijk meldingsplichtige plagen. Daarom moet u uw lokale autoriteiten onmiddellijk op de hoogte stellen als u vermoedt dat deze mijt aanwezig is. Monsters van mijten en foto's kunnen nuttig bewijsmateriaal zijn om met de autoriteiten te delen. Imkers kunnen de verspreiding van de mijt beperken door alleen bijenvolken te importeren of te verplaatsen vanuit regio's waar een laag risico op aanwezigheid geldt.

MEER INFO!!!

www.beeguards.eu
www.tropilaelaps.info

De beelden, typografie en de eerste versie van de flyer zijn gemaakt door partner UKIM (MK), met bijdragen voor andere talen van BeeGuards-partners. De publicatie valt binnen het kader van WP6: Parasites & Pathogens. Illustraties: Irakli Janashia en Aleksandar Uzunov.

Tropilaelaps mercedesae

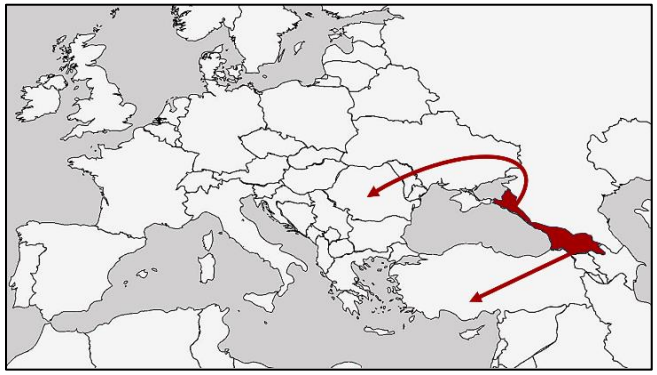
Funded by the European Union
UK Research and Innovation

Gefinancierd door de Europese Unie onder GA nr. 101082073. De weergegeven standpunten en meningen zijn echter uitsluitend die van de auteur(s) en weerspiegelen niet noodzakelijkerwijs die van de Europese Unie. Noch de Europese Unie, noch de subsidieverlenende autoriteit kan hiervoor verantwoordelijk worden gehouden.

Tropilaelaps mercedesae is een parasitaire mijt die de gezondheid van honingbijen (*Apis mellifera*) ernstig aantast en kan leiden tot de instorting van onbehandelde bijenvolken. Een zware besmetting kan vergelijkbare gevolgen hebben als *Varroa*, waaronder het afsterven van poppen, geperforeerde celdeksels, onregelmatig aangevreten broed en volwassen bijen met misvormde vleugels.

In 2024 werd *Tropilaelaps* voor het eerst in Europa gespot, waar het bijenvolken in Zuidwest-Rusland en Georgië besmette. Deze meldingen duiden op een verdere verspreiding naar het westen vanuit zijn oorsprongsgebied in Azië. Reizen met en handel in bijenvolken liggen waarschijnlijk aan de basis van de snelle verspreiding van deze gevaarlijke mijt.

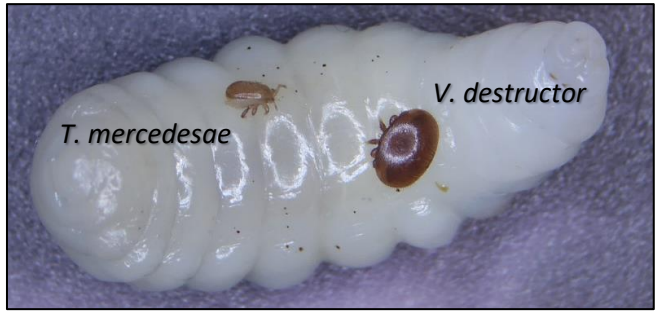

Tropilaelaps mercedesae

Tropilaelaps is afkomstig uit Azië, maar heeft zich inmiddels verspreid van hun natuurlijke gastheren (*Apis dorsata*, *Apis laboriosa* en *Apis cerana*), die weinig last ondervinden, naar de westerse honingbij (*Apis mellifera*), die sterke hinder ondervindt.

Tropilaelaps heeft een kleiner lichaam dan *Varroa*. Hoewel met het blote oog zichtbaar, zijn zeer nauwkeurige observaties van broed vereist voor zekerheid.

Volwassen *Tropilaelaps*-mijten hebben een langwerpig roodbruin lichaam en bewegen zich behendiger dan *Varroa*. Ze verplaatsen zich zeer snel wanneer ze uit verzegelde cellen komen of over het raatoppervlak bewegen. Het is daarom nuttig om deze bewegingen te leren herkennen door video's te bekijken op de BeeGuards-website (zie de QR-code). De levenscyclus van *Tropilaelaps* lijkt op die van *Varroa*, met een reproductieve fase in verzegeld broed, gevolgd door een korte foretische fase op volwassen bijen.

In tegenstelling tot *Varroa* kan *Tropilaelaps* zich alleen voeden met larven en poppen en overleeft de mijt slechts enkele dagen op volwassen bijen. Hierdoor blijven de mijten slechts korte tijd foretisch actief voordat ze opnieuw broedcellen in gaan. *Tropilaelaps* reproduceert sneller dan *Varroa*, waardoor schade aan het bijenvolk zeer snel kan toenemen.

SYMPTOMEN

De symptomen lijken op die van varroase, zowel op niveau van de individuele honingbij als op dat van het bijenvolk. Geparasiteerde poppen kunnen misvormd raken en in hun cellen sterven. Volwassen bijen kunnen misvormde vleugels, verkorte achterlijven en een verminderde levensverwachting vertonen. Op niveau van het bijenvolk kan een onregelmatig broedpatroon optreden met geperforeerde celdeksels en aangevreten broed. Bijenvolken kunnen in groei stagneren en inkrimpen, wat leidt tot verwaarloosd broed en uiteindelijk het verlies van het bijenvolk.

